

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Manna Animæ Sev Exercitium Facile Simul Et Fructuosum Illis, Qui Quoquo Modo Vacare Orationi Desiderant

Segneri, Paolo

Dilingæ, 1699

XXX. Commemoratio Sancti Pauli. Quis nos separabit à Charitate Christi?
Tribulatio? an angustia? an fames? an nuditas? an periculum? an
persecutio? an gladius? (sicut scriptum est, quia propter te ...

[urn:nbn:de:hbz:466:1-48281](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-48281)

Commemoratio Sancti Pauli.

Quis nos separabit à Charitate Christi? Tribulatio? an angustia? an fames? an nuditas? an periculum? an persecutio? an gladius? (sicut scriptum est, quia propter te mortificamur totà die, astimati sumus, sicut oves occisionis) sed in his omnibus superamus propter eum, qui dilexit nos, Rom 8. v. 31.

1. Considera, quàm arctè Aposto-
lus debuerit esse unicus JESU
suo per amorem, quando in istam pro-
prietatissimam illationem: *Quis
ergo nos separabit à charitate Christi?*
fuit ista quasi provocatio quaedam om-
nium malorum, ad experiendum, an
cessere possint aliquando, ut ipse de-
clinat amare, quia licet verba ista à
charitate Christi duplicem habere sen-
sum possint, nempe ut significant a-
morem Christi erga Paulum, vel a-
morem Pauli erga Christum, commu-
ni tamen sententià hunc potius quàm
illam significasse judicandum est. Al-
tius videtur majori proprietate fuisse
dicturus Apostolus: *Quis separabit
Christum à charitate nostrà*, quàm ut
diceret: *Quis nos separabit à charita-
te Christi?* deinde quis dubitet, cun-
ctis mala, quæ superamus propter eum,
qui dilexit nos, facere non posse, ut il-
le declinat amare? faciunt potius, ut
nihil etiam magis amet, quàm prius.
Periculum est, ne nos propter ipsa de-
sistamus ab amore, ut qui nimio nobis
constet. Id verò Apostolus certò pro-
R. P. Pauli Segneri *Manna Anima.*

miser respectu sui nunquam futurum,
& ideo concludit: *Quis ergo.*

2. Considera verbis istis, ut dixi,
Apostolum mala omnia provocasse,
quia omnia mala vel ad vitam perti-
nent vel ad mortem. unde vides illa
prius, dein ista provocasse. & quia in-
ter ea, quæ ad vitam pertinent, quæ-
dam sunt corporis, alia animi, primò
illa provocavit, quæ sunt corporis,
dein ea, quæ sunt animi. Ad corpus
pertinent Tribulationes à tribulis ac-
cepto nomine, qui tam acuti doloris in
carne causa existunt. & sic exclama-
vit: *Tribulatio?* Ad animam pertinent
angustia, quæ homini coarctunt eor,
cùm viam non invenit evadendi è tri-
bulationibus, in quas incidit. & sic
clamavit: *An angustia?* Harum de-
inde tribulationum, quas diximus, a-
liquæ consistunt in carentià illius,
quod sustentandæ vitæ necessarium
est, uti sunt victus & vestitus, & ideo
Apostolus provocavit primò famem,
tum nuditatem: *An fames, an nudi-
tas?* alia consistunt in tolerantia ejus,
quod equidem non auferit vitam, sed
facile

Hhh

facile

facile auferre potest, & binis his vocabulis totum continetur periculorum & persecutionum: *An periculum? an persecutio?* vel enim est malum à se ipso proveniens, & periculum vocatur: vel est malum, quod procuratur ab alijs, & tunc *Persecutio* vocatur. Jam verò quod ad mala attinet, quæ mortem concernunt, omnia dixit, cum dixit gladium: *Angladius?* hæc enim voce intelligitur mors non solum naturalis, sed & violenta, intelligitur cruciatus, strages, carnificina. Faxit DEUS, ut non malorum istorum unicum sufficiat ad te abstrahendum ab amore Christi. hinc concludere, quanta fuerit virtus illius, qui simul omnia provocavit.

3. Considera mala ista non provocasse Apostolum tam animosè, quasi mala forent possibilis sed non probabilia, uti sunt illa, quæ tu nonnuncquam tibi in oratione representas, ceu fores à Barbaris Japonibus captivatus, oneratus catenis, vincetus compedibus, deinde pertractus in forum publicum, & lentis quoque ignibus torrendus. & interim videbis tibi habere animum, qui mala ista non tantum libens acceptet, sed & cupiat, cum mala sint remota, & probabilis quidem, sed non probabiliter eventura. non sic Apostolus. is provocavit mala, non proxima duntaxat, sed imminencia, & ideo subjunxit: *sicut scriptum est. Ecce sciebat se esse de illorum numero, de quibus scribitur, quod sint quotidie destinati ad mortem, sicut vilissima*

pecora ad macellum. *Pro mortificamur tota die: afflicti sicut oves occisionis.* Et hæc cum sciret, ceterò judicium cruciatus, nullâ strage, nullâ cinâ se advocari posse ab amore ferebatur in Christum: *Separabit à charitate Christi igitur sortem Sanctorum, solum mortificari, sed esse mortuos, vel potius mortuos: camur, & quidem tota die toto dierum suorum cursu: nos, qui vivimus, in novemur propter JESUM.* 2. Satis sit dicere non esse de pecoribus, quæ destinantur ad trum: *estimati sumus sicut occisionis.* Hoc est, sicut illa quæ occiduntur summâ alacritate summâ lætitiâ, & absque ullo re commiserationis. *Veni tur obsequium se præstare Quid tu ad ista, qui adeo tificari, modis etiam acerbitur oves occisionis.* Unde Apoluit provocare res prosperas vis istæ quoque non raro ant magnam ad homines abdos à Christo. Solum pro adversas, quia sciebat per DEtiam non esse scriptum de se, in terrâ sit bene tractandus, habendus, & approbandus do, sed quod potius esset tractandus malè: *Scriptum est, quia pro*

in rebus longè levioribus non modò supervincere non potes; sed neque vincere? nonne justissimam habes causam humiliandi te ipsum? audi, ut loquatur Apostolus: *In his omnibus superamus*, non ait, *superamus hac omnia*, sed in his omnibus superamus, ut ostendat, se in his malis non finivisse victoriam, si etiam plura fuissent possibilis, promptus erat etiam ad plura superanda.

4. Considera te quoque tibi ipsi videri aliquando satis dispositum ad multa sustinenda pro DEO non solum mala, quæ evenire possint, sed probabiliter eventura sint in victu, in vestitu, in ceteris ejusmodi malis, sed cum deinde reipsa sumitur expectantem, non sic esse, tæque ad primum cedere assultum. non ita faciebat Apostolus, non ita. ipse provocat mala ad faciendum assultum. Ita verò cum accederent, quid agebas? superabat. *Sed in his omnibus superamus propter eum, qui dilexit nos.* Subinde tu superas illorum aliqua, sed non omnia, quia exempli causâ relictis malis corporis, cedis autem malis animi. Si resistas malis animi, vice versâ malis corporis succumbis. Ille omnia superavit. *In his omnibus superamus*, quid ajo, superavit? ipse ultro illis occurrit, ut ideo, ubi Latinus interpres dicit, *superamus*, Græcus vertat, *supervincimus*. Ille vincit, qui animosè suffert mala, quoties occurrit, porrò qui his non contentus insuper alijs ipse occurrit, non vincit solum, sed supervincit, prout faciebat famosus ille Job, qui non contentus doloribus tam acerbis, tam continuis, quos spiritus inimicus suscitabat in corpore, spiritum augebat, & exasperabat testarum fragminibus ulcera, quæ panniculis lineis mitigare poterat. *testâ sanam radebat.* Quid tu dices, qui

in rebus longè levioribus non modò supervincere non potes; sed neque vincere? nonne justissimam habes causam humiliandi te ipsum? audi, ut loquatur Apostolus: *In his omnibus superamus*, non ait, *superamus hac omnia*, sed in his omnibus superamus, ut ostendat, se in his malis non finivisse victoriam, si etiam plura fuissent possibilis, promptus erat etiam ad plura superanda.

5. Considera non idcirco despondendum animum. tu quoque si velis, poteris pro conditione status tui eò pertingere. Sufficit te quoque inflammari amore JESU. hic enim solus erat, qui Apostolo tantum dabat roboris. *In his omnibus*, agebat, *superamus propter eum, qui dilexit nos.* verbis istis: *Propter eum*, duo significare potuit, propter affectum, quem ipse gerebat ad Christum, & propter auxilium, quod recipiebat à Christo. utrumque etiam tibi inspirare potest animos. Quodsi experiri velis hunc affectum, & sperare hoc auxilium, sic age. expende, quantum placuerit Domino te amare. non solum *diligit*, sed *dilexit*, dum tanrò antea te amavit, quam tu velles, aut posses ipsum amare. *Dilexit*, quando te elegit *ante mundi constitutionem*, ut admitteret in partem gloriæ suæ, modò velis. *Dilexit*, quando te creavit. *Dilexit*, quando te conservavit. *Dilexit*, quando tot dedit, & tam opportunas occasiones operandi bene. Sed ante omnia *dilexit*, cum

H h h 2 pro

pro te mala sustinuit tanto graviora illis, quæ vicissim à te requirit. quod enim erit malum, quod in te irruat? *Tribulatio?* at tui tribuli neququam pares erunt illis Christi JESU, qui tam asperam illi coronam necēbant. *An angustia?* sed quales demum erunt angustiae tuæ? talēne, ut sanguineum tibi exprimant sudorem? *An famos?* *an nuditas?* At victus tuus, vestitus tuus, eritne tam pauper, ut erat ille Christi, quo vitam tui causā trahebat adeò laboriosam? *Pauper sum ego, & in laboribus à juventute meā.* Pl. 87. v. 16. *An periculum?* quot ille incurrit adhuc infans in regionibus exte-

ris? *An persecutio?* quanto fuit obnoxius etiam in patria? *gladius?* hic verò alio oportet quàm ut leves oculos ad crucem. An unquam pro ipso ad crucem poteris redigi? Ecce igitur lumen tuum Tentatum per misericordiam amoris tui. & si ipse tantum te dilexit, numquid & ipse poterit omnem obtinere potentiam? Numquid omne patere poteris tibi poteris auxilium, in quo tu quoque possis dicere cum Angelo: *sed in his omnibus superavi propter eum, qui dilexit me, & tantum superavi, sed supervincimus.*

